

Biz, Doğru Yola Sahip Bir Ümmetiz; İhtiyacımız Olan İse Onu Yeniden Kazanmaktır

Biz kaybolmuş bir ümmet olmadığımız gibi kimliğini arayan ya da değerlerini ve ilkelerini sorgulayan bir ümmet de değiliz. Zira bizim, iman ettiğimiz bir akidemiz, kendisine müracaat ettiğimiz bir şeriatımız ve hayatımızın temelini ve insana, topluma ve devlete bakış açımızı şekillendiren ahlak ve değerlerimiz vardır. Yine bizim gurur duyduğumuz fikri mirasımız vardır. Dolayısıyla Allah'ın helal kıldığı şey helal, Allah'ın haram kıldığı şey de haramdır; bu ise, şartlar veya çıkarların değişmesiyle değiştirilebilecek bir mesele değildir.

Bizim sıkıntısını çektiğimiz sorun, pusulanın olmaması veya yolun kaybedilmesi değil, aksine ondan uzaklaşmış olmasıdır. Aynı şekilde biz, ilkelerimizin artık bu çağa uygun olmadığına ve dünyanın bir parçası olabilmek için fikirlerimizi, sistemlerimizi ve ölçülerimizi başkalarından ödünç almamız gerektiğine ikna edilmek amacıyla aldatıldık.

Yine bizler, ekonomi konusunda da kaybolmuş değiliz; zira bizler, para, doğru muamele, faizin, zulmün ve sömürünün haram kılınması ve insanların hakları ile mallarının korunması konusunda net bir tasavvura sahibiz. Ayrıca biz, ekonomide krizi olan bir ümmet de değiliz; çünkü biz, paraya, çalışmaya ve servete dair ahlaki bir anlayışa ve mülkiyete ve faizin, aldatmanın, karaborsacılığın (ihtikar) haram olduğuna dair net bir mefhuma sahibiz.

Bizim nezdimizde ekonomi sadece rakamlardan, göstergelerden ve hisselerden ibaret değildir; bizim mefhumumuzda ekonomi, insanların ihtiyaçlarını gidermeyi hedefleyen ve insan, para, iktidar ve kaynaklar arasındaki ilişkiyi belirleyen maldır. Dolayısıyla adalet ortadan kalktığında, ekonomik büyüme insanlar arasındaki uçurumu azaltmak yerine onu daha da artırabilir. Bu yüzden bizim için adalet siyasi bir lüks olmadığı gibi insan onuru bir slogan ve para da bir ganimet değildir.

Ayrıca bizler, yönetim mefhumu kaybolmuş kimseler de değiliz; zira bizim mefhumumuza göre yönetim, insanlar üzerinde bir tahakküm değildir, aksine onlara karşı bir sorumluluktur; iktidar ise mutlak bir ayrıcalık değil, bir emanettir. Aynı şekilde bizim, antlaşmalarda ve devletlerarası ilişkilerde, antlaşmaya vefalı olmanın, haklara saygı göstermenin ve zulmü ve saldırganlığı reddetmenin anlamını belirleyen değerlerimiz ve ilkelerimiz vardır.

Nitekim aldatma, bazılarımızın başkalarında var olanı ilerlemenin tek modeli, biz de var olanı ise geri kalmışlığın bir aracı olarak görmesini sağlamada başarılı olmuştur; öyle ki bazılarımız kimliğinden utanmaya, değerlerini savunmakta tereddüt etmeye ve ne yazık ki ilerlemenin ancak sabitelerden taviz verilerek gerçekleşebileceğini sanmaya başladı.

Dünyaya açılmak, değerlerimiz ve ilkelerimizle çelişmediği sürece bir hata değildir. Bilakis hata, ayırt etme yeteneğimizi kaybetmemiz, iyiyi de kötüyü de almamız ve değerlerimize aykırı olanı sırf daha güçlü ve daha nüfuzlu bir çevreden geldiği için kabul etmemizdir.

Bizim kendimize olan güveni, yani sahip oldukları şeyleri bilen bilinçli bir güveni keşfetmeye ihtiyacımız vardır. Dolayısıyla ilkelerimize geri dönmemiz gerekiyor ki böylece onları sloganlardan kurumlara, politikalara ve uygulamalara dönüştürebilelim.

Nitekim ekonomide, siyasette, eğitimde, yargıda, yönetimde ve toplumsal ilişkilerde tezahür etmeyen bir ideoloji, gerçekliği olmayan güzel sözlerden ibaret kalır.

Ümmetin; kendisinde var olanı bilmeye, kendini tanımaya, kendi çıkarlarını savunmaya, evlatlarının haklarını korumaya ve adalete bağlı kalmaya ihtiyacı vardır. Bu yüzden bizim, değerlerimizi canlı bir gerçekliğe dönüştürmemizi engelleyen donukluğu kırmaya ihtiyacımız vardır.

Eğer bilincimizi yeniden kazanır ve sabitelerimize bağlı kalırsak, kaybolmuş bir ümmet olmayacağız; aksine yolunda güvenle ilerleyen, dünyayla bilinç, eşitlik ve saygı temelinde etkileşim kuran bir ümmet olacağız.

Bizler kaybolmuş kimseler değiliz; aksine ümmetin artık aldatılma döngüsünden çıkmasının, karar verme yetisini geri kazanmasının ve nereye varmak istediğini bilerek kendi yolunda ilerlemesinin zamanı gelmiştir.

Sonuç olarak izzetini ve konumunu geri kazanmak isteyen bir ümmetin, kaybetmiş olduğu şeyi bilmesi yeterli değildir; aksine onun, kurtuluşunun projesini kimin taşıdığını, kalkınmaya doğru ilerlemek için dürüstlüğe, cesarete ve yeterliliğe kimin sahip olduğunu da bilmesi gerekir.

Dolayısıyla bugün ümmetin görevi, ümmetin kalkınmasını ve onun izzet ve onurunu geri kazanmasını bir araç değil de hedef haline getiren kendi cildinden olan sadık ve muhlis evlatlarının etrafında kenetlenmektir.

Bakın işte kurtuluş gemisindeki yani **Hizb-ut Tahrir** içindeki kardeşleriniz, kendilerini bu azim göreve adanmış olup sizleri, İslami hayatı yeniden başlatmak için kendisiyle birlikte çalışmaya davet ettiği gibi yine sizleri, ona güvenmeye ve sizi kölelik ve zilletin pençesinden kurtaracak projesinde onu desteklemeye de davet etmektedir. Ayrıca sizleri, hak üzere olduğu sürece onun yanında durmaya da davet etmektedir.

Ümmetin artık şüphe, acziyet ve tereddüt halini aşmasının, kendilerini bu azim çalışmaya adayan dürüst adamların peşinden gitmesinin zamanı gelmiştir; onlar ki, Allah'a verdikleri sözü yerine getiren, konuştuklarında doğruyu söyleyen, söz verdiklerinde yerine getiren ve sorumluluk üstlendiklerinde ümmetin çıkarlarını kendi çıkarlarının üstünde tutan adamlardır.

Şüphesiz ki kurtuluş gemisi, sadece bireyi taşımaz; aksine onun sayesinde hak üzere bir araya gelen bir ümmet kurtulur.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Munis Hamid – Irak